

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci

žalobce: **K. N.**
N. B., Š.
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2016, sp. zn. 039886/2015/KUSK/2, č. j. 039886/2015/KUSK-DOP/POS,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2016, sp. zn. 039886/2015/KUSK/2, č. j. 039886/2015/KUSK-DOP/POS, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 12 228 Kč k rukám jeho zástupce, JUDr. Radka Bechyně.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 3. 11. 2016, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2016, sp. zn. 039886/2015/KUSK/2, č. j. 039886/2015/KUSK-DOP/POS (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný k odvolání žalobce změnil výrok rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 21. 1. 2015, č. j. 151-44030/2014, v údaji o datu, k němuž se záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče potvrzuje, na 11. 7. 2014, ve zbytku pak toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.,

o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedený záznam 12 bodů ke dni 10. 4. 2014 potvrdil.

2. Žalobce namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání žalobce napadl způsobilost podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z několika rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, jež žalobce přiložil k žalobě, je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí vydaných v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti záznamu bodů je běžnou správní praxí. Žalobce poukazuje na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřipustné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
3. Žalobce dále namítá, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítá názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení totiž není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím; v opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. O to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
4. Konkrétně žalobce namítá, že z pokutového bloku musí být zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, což je rozhodující pro určení, zda správní orgán, který rozhodnutí vydal, je k jeho vydání věcně příslušný a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu nebo podle přestupkového zákona. Dále musí být jasné, k jakému přestupku mělo dojít: z údaje „pásy“, „nepřipoután BP“, „nepřipoután bezp. pásem“ či „neužil bezpečnostní pásy“ není jasné, zda je sedadlo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno, zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla, a nikoli jako spolujezdec. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Tyto vady žalobce vytýká pokutovým blokům ze dne 26. 1. 2013, 16. 1. 2014 a 11. 7. 2014. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, podle něhož je sice v blokovém řízení užívání strohých a zkratkovitých formulací přípustné, avšak i přesto je nezpůsobilý takový pokutový blok, z něhož není patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. To je podle přesvědčení žalobce právě případ výše uvedených pokutových bloků.
5. Konečně žalobce namítá porušení principů dobré správy, neboť žalovaný nepostupoval v souladu se lhůtami, které mu stanoví zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce zpochybňuje výchovný efekt rozhodnutí, které je vydáno po 5 letech od dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobce v průběhu správního řízení nesdělil ve vztahu k pokutovým blokům žádné konkrétní námitky, a to ani před správním orgánem I. stupně, ani v odvolání. V odvolání pouze žalobce tvrdil, že připadá v úvahu nikoli zcela nemožná verze, že se uvedeného jednání dopustil někdo jiný, než žalobce. Nepředložil o tom však žádný důkaz, přestože se v případě zpochybnění přestupku přesouvá důkazní břemeno na něj (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013-37). Detailní námitky proti jednotlivým pokutovým blokům uvádí až v žalobě, tedy poté, co řízení bylo koncentrováno. Žalovaný má přitom za to, že spáchání přestupků žalobcem, za které mu byly započteny body, bylo dostatečně prokázáno.
7. Dále žalovaný poukazuje na skutečnost, že předmětem správního řízení je rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Jinými slovy byl žalovaný povinen zkoumat pouze otázku, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Naopak není oprávněn posuzovat zákonnost a správnost těchto rozhodnutí, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje, nejsou-li soudem zrušena jako nezákonná nebo prohlášena za nicotná. Žalovaný není oprávněn činit si o (ne)zákonnosti rozhodnutí (pokutových bloků) vlastní úsudek, a proto v napadeném rozhodnutí přezkoumal jen to, zda byl zápis bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem, a také se vypořádal s odvolacími námitkami. Tento postup je zcela v intencích řízení o námitkách, které nepředstavují další řádný opravný prostředek proti jednotlivým pokutovým blokům.
8. Jde-li o žalobcem vytýkané formální vady pokutových bloků, odkazuje žalovaný na prvostupňové rozhodnutí, v němž správní orgán I. stupně pokutové bloky přezkoumal a shledal je způsobilými pro záznam bodů, a na napadené rozhodnutí, v němž žalovaný vypořádal nekonkrétní odvolací námitky a dospěl k témuž závěru. Klíčové je zejména to, že pokutový blok žalobce podepsal. Konečně žalovaný shrnuje, za spáchání jakých přestupků byl žalobce shledán vinným.
9. Žalovaný s ohledem na uvedené argumenty navrhuje zamítnutí žaloby a současně žádá přiznání náhrady nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony.
10. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 25. 7. 2014 správní orgán I. stupně datoval a dne 28. 7. 2014 žalobci doručil oznámení o tom, že ke dni 11. 7. 2014 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dne 28. 7. 2014 a následně ještě dne 31. 7. 2014 podal žalobce námitky proti všem záznamům bodů s tím, že si není vědom, že by všechny přestupky spáchal. Poté co se zástupce žalobce seznámil se správním spisem, požádal o přerušení řízení, neboť podává podnět k provedení přezkumných řízení v dané věci. Na základě této žádosti bylo řízení přerušeno do 15. 12. 2014. Souběžně si správní orgán I. stupně vyžádal kopie pokutových bloků souvisejících s jednotlivými oznámeními. Dne 16. 1. 2015 byl správní orgán I. stupně informován Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje, že jeho nadřízený orgán neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení ve věci přestupku ze dne 11. 7. 2014.
11. Součástí spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků o spáchání přestupku:
12. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Mělník, obvodního oddělení Neratovice, ze dne 29. 1. 2013 žalobce dne

26. 1. 2013 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Podle pokutového bloku ze dne 26. 1. 2013 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a číslem řidičského průkazu) pokuta uložena za přestupek podle „§ 125c /1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 16:10 hodin v ulici Mělnická v Libiši a žalobce se jej dopustil tím, že byl „za jízdy nepřipoután bezpečnostním pásem“. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 100 Kč, kterou na místě zaplatil, a to vše stvrdil svým podpisem.
13. Podle oznámení Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru služby dopravní policie, oddělení řízení dopravy, ze dne 17. 1. 2014 žalobce dne 16. 1. 2014 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Podle pokutového bloku ze dne 16. 1. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a čísly občanského a řidičského průkazu) pokuta uložena za přestupek podle „§ 125c /1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo ve 13:50 hodin na křižovatce ulic Chlumecká a Vodňanská v Praze 9 a žalobce se jej dopustil tím, že jako „řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 200 Kč, kterou na místě zaplatil, a to vše stvrdil svým podpisem.
14. Podle oznámení Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Praha venkov – východ, dopravního inspektorátu, ze dne 14. 7. 2014 žalobce dne 11. 7. 2014 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Podle pokutového bloku ze dne 11. 7. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a čísly občanského a řidičského průkazu) pokuta uložena za přestupek podle „§ 125c/1/ k zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 19:20 hodin v Nehvizdech na ulici Pražské u č. p. 17 a žalobce se jej dopustil tím, že „jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 200 Kč, kterou na místě zaplatil, a to vše stvrdil svým podpisem.
15. Součástí spisu je též rozhodnutí Městského úřadu Lysá nad Labem, odboru dopravy, ze dne 25. 8. 2011, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (dále jen „přestupkový zákon“) spáchaného tím, že dne 4. 6. 2011 v obci Starý Vestec řídil osobní automobil, ačkoliv v té době nebyl (a s ohledem na svůj věk ani nemohl být) držitelem příslušného řidičského oprávnění. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 6 měsíců.
16. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče vyplývá, že za přestupek z roku 2011 bylo žalobci započteno 7 bodů, k 22. 12. 2012 mu byly 4 body odečteny, za každý z následujících tří přestupků mu však byly přičteny 3 body, aniž by došlo v mezidobí k odečtu, takže ke dni 11. 7. 2014 žalobce dosáhl počtu 12 bodů.
17. Následně pak správní orgán I. stupně po vyrozumění žalobce o možnosti se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a nevyhovění další žádosti žalobce o přerušení řízení vydal rozhodnutí ze dne 17. 12. 2014, jímž námitky žalobce zamítl jako nedůvodné a záznam 12 bodů ke dni 10. 4. 2014 potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí zhodnotil vedle

rozhodnutí o přestupku i každý z pokutových bloků, poukázal na konkrétnost v nich uváděných údajů i podpis žalobce pod pokutovými bloky a dospěl k závěru, že záznamy bodů byly provedeny na základě pravomocných rozhodnutí od oprávněných orgánů správně a zcela v souladu se zákonem.

18. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal s argumentací, že správní orgán I. stupně nezajistil veškeré způsobitelné podklady pro vydání rozhodnutí, zejména si neopatřil veškeré podklady v podobě pokutových bloků, neboť nelze vycházet pouze z oznámení o spáchání přestupku. V důsledku toho se v řízení nepodařilo postavit najisto, že přestupky spáchal právě žalobce, neboť stále existuje nikoli zcela nemožná verze, že přestupky spáchal někdo jiný než právě on. Pokutové bloky pak musí být řádně vyplněny a musí v nich být jasně uvedeno místo spáchání přestupku, jiné rozhodné skutečnosti a popis přestupku odpovídající příloze zákona o silničním provozu. Popis „R“ či „nepřipoután BP“ neodpovídá této příloze. Správní orgány jsou navíc v souladu se zásadou právní jistoty povinny posuzovat stejné případy stejně a v tomto směru žalobce odkázal na obdobné zrušující rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v jiné věci. Dále podotkl, že správní orgán I. stupně nesprávně cituje právní předpisy (střídavě pro ně užívá různých zkratk a za zkratkou Sb. píše pouze tečku, ačkoli správně má po této zkratce následovat tečka a čárka).
19. Dne 4. 10. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým změnil výrok prvostupňového rozhodnutí v údaji o datu, k němuž se záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče potvrzuje, na 11. 7. 2014, ve zbytku pak toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že dospěl k závěru, že je spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni 24. 6. 2014 celkového počtu 12 bodů a že jednotlivé body byly zaznamenány v souladu s ustanovením § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu. Po procesní stránce řízení proběhlo korektně a žalobce nebyl žádným způsobem krácen na svých účastnických právech. V první řadě se žalovaný vyjádřil k důvodům podaného odvolání, tj. k záznamu 2 bodů ze dne 24. 6. 2014, a uvedl, že z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení bylo nade vší pochybnost patrné, že žalobci byla uvedeného dne uložena bloková pokuta za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 ve spojení s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 18 km/h. Také pokutový blok obsahuje veškeré zákonem vyžadované náležitosti, došlo ke ztotožnění žalobce a ten pokutový blok potvrdil svým podpisem. Za uvedené jednání byly žalobci také správně zaznamenány 2 body v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Žalovaný dále konstatoval, že posoudil a přezkoumal i ostatní záznamy bodů a ani v těchto případech neshledal žádné pochybnosti vykazující nezákonnost postupu při záznamu bodů. Veškeré body byly zaznamenány zcela v souladu s přílohou zákona o silničním provozu a skutkovými podstatami přestupků, za které byly uloženy blokové pokuty. Veškeré pokutové bloky obsahují nezbytné náležitosti požadované § 85 odst. 4 přestupkového zákona a prokazují, že se odvolatel jednotlivých přestupků dopustil. Pokud jde o zápis právních norem, ten sice vykazuje drobné nedostatky, avšak ty nezpůsobují nepřezkoumatelnost nebo nezákonnost prvostupňového rozhodnutí. Podaný podnět žalobce k zahájení přezkumného řízení ve věci pokutových bloků nemá vliv na řízení o námitkách, neboť předběžnou otázkou ve smyslu § 57 odst. 1 správního řádu může být pouze otázka, o které dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. S žalobcem předkládaným rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje vyjádřil žalovaný nesouhlas a poukázal v tomto směru na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, který zkratkovitě vyjádření v podkladech pro zápis bodů připouští,

jsou-li dodrženy zákonné náležitosti. V závěru pak žalovaný poukázal na to, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje datum dosažení 12 bodů ke dni 10. 4. 2014 namísto správného data 11. 7. 2014. Jednotlivé záznamy bodů včetně dat jejich zápisu však byly uvedeny správně, takže není pochyb o vymezení předmětu řízení. Proto žalovaný v zájmu právní jistoty přistoupil ke změně výrokové části prvostupňového rozhodnutí. Žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 19. 10. 2016.

20. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalovaný vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalobce se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
21. Podle § 123f odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
22. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Žalobce tak nemůže s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Správní orgán I. stupně tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky (tato jeho povinnost ostatně vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76) a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
23. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 přestupkového zákona. Podle odst. 4 tohoto ustanovení vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle třetího odstavce § 85 přestupkového zákona, nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.
24. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spáchaním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem, přičemž konkrétní údaje

o přestupci a přestupkovém jednání jsou vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 přestupkového zákona) přímo na místě. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, nemusí nedostatky pokutového bloku, spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku) vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.

25. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010–81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že „[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 [přestupkového zákona]. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“
26. Žalobce nejprve namítá, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky a odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků, a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal rozhodné pokutové bloky, přičemž k jejich náležitostem se i žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí obecně (vzhledem k chybějící konkrétní odvolací argumentaci v tomto směru) vyjádřil na straně 4 závěrem, že mají všechny zákonem vyžadované náležitosti. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil (a to způsobem co do míry obecnosti odpovídajícím zcela obecné odvolací námitce), přičemž dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Napadené rozhodnutí tudíž nelze v této souvislosti považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky), jak tvrdí žalobce. Postup žalovaného (pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost) byl také souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu. Co do rozsahu přezkumu nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Tato námitka je proto nedůvodná.
27. S čím však nelze souhlasit, je výstup takového posouzení. Napadené rozhodnutí žalovaného je totiž nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost danou vnitřním rozparem

odůvodnění a výroku rozhodnutí. Soud přitom zvážil, zda se nejedná pouze o prostou chybu v psaní odstranitelnou vydáním opravného usnesení podle § 70 správního řádu, nicméně s ohledem na rozsah chybného odůvodnění a jeho význam daný přímou návazností na výrok rozhodnutí dospěl k závěru, že tento rozpor prostou písařskou chybou není.

28. Napadenému rozhodnutí soud musí vytknout, že zatímco ve výroku a v závěru odůvodnění (na str. 7) žalovaný konstatuje, že žalobce dosáhl 12 bodů ke dni 11. 7. 2014, v jiné části odůvodnění (na str. 4) uvádí, že považuje za spolehlivě prokázané, že tohoto počtu bodů žalobce dosáhl ke dni 24. 6. 2014. Žalovaný se pak podle odůvodnění sice měl zabývat obsahem oznámení o spáchání přestupků a obsahem souvisejících pokutových bloků, k jejich souladu se záznamy v evidenci bodů se však vyjadřuje jen zcela v obecném duchu. Důvěryhodnost takového obecného tvrzení ovšem zcela rozvrací jediný v celém rozhodnutí konkrétně komentovaný záznam bodů, a to záznam 2 bodů ke dni 24. 6. 2014 za přestupek spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci. Byť žalovaný líčí, co všechno zjistil z oznámení o spáchání tohoto přestupku a z vyžádaného pokutového bloku a jak to odpovídá záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, soud musí konstatovat, že tento popis je v příkrém rozporu s obsahem předloženého správního spisu, podle nějž žalobce nikdy nebyl trestán za překročení nejvyšší dovolené rychlosti a nikdy mu ani nebyly zapsány 2 body do bodového hodnocení řidiče. Žalobce byl (vedle zápisu 7 bodů v roce 2011) vždy trestán pouze za nepoužití bezpečnostního pásu a v té souvislosti mu byly třikrát zaznamenány 3 body do bodového hodnocení řidiče. To ostatně uvádí žalovaný ve výrokové části napadeného rozhodnutí při rekapitulaci výroku prvostupňového rozhodnutí, k němuž následně v odůvodnění napadeného rozhodnutí nemá žádné výhrady s výjimkou data dosažení 12 bodů.
29. Lze tak konstatovat, že napadené rozhodnutí žalovaného nemůže pro uvedené vady obstát. Nezbyvá než jej zrušit pro nepřezkoumatelnost, popř. též proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy [§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.]. V takové situaci již soud nepovažoval za potřebné se zabývat dalšími žalobními body a přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí. Bude na žalovaném, aby se obsahem správního spisu a přezkumem správnosti záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče zabýval znovu a řádně.
30. O nákladech soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 228 Kč, kterou tvoří odměna za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] a dvě paušální částky jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, k čemuž byla podle § 57 odst. 2 s. ř. s. přičtena náhrada za DPH ve výši 21 % z předchozích částek, tj. 1 428 Kč a zaplacené soudní poplatky v celkové výši 4 000 Kč (v případě poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku na základě přiměřené aplikace § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. července 2018

JUDr. Milan Podhrázký, PhD. v. r.
předseda senátu